

LBBRIS

We know
books

© Editura Velvet Story
Strada Tufanului, 3 C, Mogoșoaia 077135
jud. Ilfov, România

Difuzare/ distribuție carte
www.velvetstory.ro
e-mail: office@velvetstory.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MIRUNA-LAVINIA

Poezia nordică / Miruna Lavinia. - Mogoșoaia:
Velvet Story, 2021

ISBN 978-606-95245-8-9

821.135.1

Tipar executat la Tipografia OPANIS
Tel.: 0727.837.844 ; 0743.901.318
www.tipografieopanis.ro

Copertă: Ciprian Tănăsescu
Editor: Alina-Ioana Dinu
Dtp: Cristian Negoii

Miruna Lavinia

Poezia nordică

Ilustrații de Miruna Lavinia

Editura
Velvet**VS****Story**
Mogoșoaia, 2021

XXXXVII

Punct

Am ajuns la capăt
Pun florile jos,
Pe plumbul uscat
Nicio rugăciune,
Pentru acel capăt de drum.

Iarna a venit,
Sunt îmbrăcat în negru,
De doliul sfârșitului.
Aștept să mă ducă departe
De unde nu mai vin.

Asta e poezia nordică,
Ce dintâi și ultima,
fără post-scriptum,
fără flori aruncate în groapă,
Unde m-am întins.

Am adormit!

CUPRINS

I. Neutru	4
II. Nuanțe tomnatice	6
III. Teamă iregulară.....	8
IV. Luna	9
V. Năruit.....	10
VI. Viață	12
VII. Noroi	13
VIII. Vulpea nordică	14
IX. Umbra	16
X. Strada lui.....	18
XI. Drumuri șterse	20
XII. Vânt de plumb.....	21
XIII. Singurătate.....	22
XIV. Pictură peste Prut	24
XV. Vulpea nordică	26
XVI. Cenușa drumurilor	27
XVII. Trup frânt.....	28
XVIII. Cine-ți sunt?	29
XIX. Nomad.....	30
XX. Fier	34
XXI. Post-scriptum din copilărie	35
XXII. 6 a.m.	38
XXIII. Statuie	39
XXIV. Brândușă	40

XXV. Crivăț	42
XXVI. Te-am pierdut.....	44
XXVII. 3,14	45
XXVIII. Zenit	46
XXIX. Amanet	47
XXX. Ore de neliniște	48
XXXI. Coroană de argint.....	50
XXXII. Confesiune din carantină	51
XXXIII. Mistral	54
XXXIV. Frivol	55
XXXV. Mistral	56
XXXVI. Abstractul fulgului și frunza toamnei	57
XXXVII. Îți spun.....	58
XXXVIII. În lumea care nu-i a noastră.....	59
XXXIX. Post-scriptum 2.0	60
XXXX. Două iubiri.....	62
XXXXI. Umbra	63
XXXXII. Sindromul urii	64
XXXXIII. Ieșirea din scenă I. Scaunul Domnului...	66
XXXXIV. Dragul meu, pierdut în lume.....	68
XXXXV. Ieșirea din scenă II. Miroș de lavandă ...	69
XXXXVI. Ieșirea din scenă III. Ultima iarnă	70
XXXXVII. Punct	72

I
Neutru

Trăit-am cu umbrele, pe urma mea lumină
A indiferenței felului meu, de altfel necumpătat
Dar ei vedeau un zid, dincolo eu mă aflam
Sperând la o libertate nerecunoscută.
Trebuia să îmi fie frică să iubesc, să nu arăt
trăsături umane -
căci asta nu am fost învățată.
Trebuia să tac, mereu să tac, întotdeauna tac:
Trecea banda galbenă peste gură:
“POLICE! DO NOT CROSS”.

Am mușcat, știam să mușc, am rupt banda
avertizoare!
Fugeam dincolo, mă depărtam de zid,
Frica, tot acolo rămăsese, în inima mea umană.
Ironie pură - spiritual fugeam,
Trupește mă afundam în conformismul social,
Tot frică aveam:
Nu face aia, nu purta aia, nu te comporta
deviant!
Fă asta, poartă asta, fii cu discernământ
obedient!
Auzeam societatea impunând.

Am luptat în zadar, împotrivindu-mă am căzut
la pământ,
Rezultatele nu s-au văzut, s-au risipit în
neantul ignoranței,
Nu speram.
Nu știu ce sunt, cine sunt,
Nu mă pot identifica.
Am pierdut.
Plutesc în lumea mea, unde eu sunt egală și
liberă
-așa cum alții nu-și imaginează lumea ideală.

II

Nuanțe tomnatice

Dintr-un suflu,
ochii s-au închis,
Noaptea de toamnă rece
frunzele s-au aurit,
În a lor comoară scumpă.

Sub soarele alb, crud
nici pasărea nu zboară
și cântul a amuțit.
Din a amurgului lumină,
ochii s-au deschis.

III
Teamă iregulară

În adâncul mușchiului
Nu am dat mereu așa importanță,
Nu ca și cum e ceva metaforic
Teama nu e un simbol, un suflu de viață.

În dezacord, am strigat ultima oară,
În ecou te-am auzit
Visând, când am pierdut
Ceva secret, ce-am ținut drept comoară.

IV
Luna

Reflectă drumurile
Întinsă ești pe câmpie,
Tu mi-ai găsit ororile
Ce-n noaptea târzie
M-au făcut să zac,
Dureri am de-un veac.

Drumurile-n noapte
Tu le-ai scaldat
Săracă ești în dragoste
Dune-n ziuă le-ai adunat;
Ca-n drumurile tale,
Eu să nu îmi mai fac cale.

V
Năruit

Sfârtecate sunt acele amintiri,
La fel și serile cu aer rece de toamnă.
Toate chinurile frământate
Sub tălpile bătătorind plouatele pavaje.

Străzi sub semnul drumului de fier
Fierbinte abur încălzind stradela toamnei.
Neprețios aer scădat în gânduri năruite,
Desculț traversând podul de piatră.

